

Arrest

nr. 114 771 van 29 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 18 juni 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing werd aan verzoeker betekend op 25 juni 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 juli 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. TYSKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, geboren te Broekhuizen op (...) 1943.

Op 18 december 2012 diende verzoeker een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving, als beschikker over voldoende bestaansmiddelen.

Op 18 juni 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing, houdende de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verklaring van inschrijving, ingediend op 18/12/2012 door [...] om de volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene heeft de aanvraag gedaan als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (artikel 40 § 4, 2° van de wet van 15/12/1980).

Ter ondersteuning van zijn aanvraag heeft betrokkene een jaaropgave 2011 voorgelegd van de SVB (Sociale Verzekeringsbank - Nederland) m.b.t. het bedrag dat hij in 2011 had ontvangen.

Hij heeft eveneens zes facturen voorgelegd inzake zijn zelfstandige activiteiten (bijberoep) over de periode van 18/01/2012 tot 10/08/2012 en het bewijs van geldige ziektekostenverzekering. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene een pensioeninkomen geniet. De voorgelegde jaaropgave vermeldt het bedrag dat hem in 2011 werd uitgekeerd. Uit dit gegeven valt enerzijds niet af te leiden hoeveel zijn netto maandelijks pensioeninkomen bedraagt en anderzijds heeft deze informatie geen actuele waarde omdat het handelt over zijn inkomen van 2011.

Hetzelfde geldt voor de zes facturen die hij heeft voorgelegd waarvan de meest recente dateert van vier maanden voor het indienen van zijn aanvraag.

Er blijkt ook niet uit of hij deze activiteiten op legale wijze uitoefent en of deze bedragen daadwerkelijk op zijn rekening werden gestort. Via de gemeentelijke autoriteiten werd betrokkene uitgenodigd om bijkomende en recente bewijsstukken voor te leggen. Betrokkene heeft geen bijkomende documenten voorgelegd. Hij wou wel zijn aanvraag wijzigen naar de inkomsten van zijn Nederlandse vriendin.

Er werd door haar echter geen tenlasteneming voorgelegd ten gunste van hem noch heeft zij aangetoond dat zij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt. Er kan derhalve niet gesteld worden dat betrokkene voldoet aan de bepalingen van artikel 40 § 4, 1ste lid, 2° en 2de lid van de wet van 15/12/1980 dat stipuleert dat betrokkene over voldoende en regelmatige inkomsten dient te beschikken om te voorkomen dat hij gedurende zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij onder meer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

Gelet op het geheel van deze elementen kan het recht van verblijf niet worden toegekend aan betrokkene. Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen de 30 dagen.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in zijn enig middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij licht zijn enig middel toe als volgt:

“Doordat verweerder oordeelde dat verzoeker niet zou bewijzen dat hij over de nodige financiële middelen beschikt om gedurende zijn verblijf niet ten laste te zullen vallen van het sociale bijstandstelsel van de Belgische staat. Terwijl de verzoeker de bewijsmiddelen heeft aangeboden aan verweerster teneinde te verzekeren dat hij over voldoende financiële middelen beschikt. Dat immers verzoeker op het ogenblik van de aanvraag de meest recente documenten heeft overhandigd aan verweerster, te weten zijn jaaropgave AOW van 2011;(cfr. stuk 2)

Dat uiteraard de jaaropgave van 2013 nog niet kon worden gegeven in het midden van het jaar en uit het stuk dat thans bijgebracht wordt onder het nummer 3 blijkt dat de jaaropgave 2012 slechts werd opgemaakt op 12.06.2013, zodat verzoeker deze jaaropgave slechts heeft bekomen na de bestreden beslissing. Dat door het niet controleren van de data van de opmaak van de jaaropgave verweerder dan ook ernstig het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

Dat voorts verweerder blijkbaar in de bestreden beslissing doet opmerken dat zij niet kan vaststellen of de opgegeven bedragen netto dan wel bruto bedragen betreffen. Dat nochtans uit de jaaropgave blijkt dat het om nettobedragen gaat daar waar de rubriek loonheffing 0 euro bedraagt zodat het saldo van de jaaropgave rekening houdt met heffingen en derhalve te beschouwen is als een nettobedrag.

Dat ook op dit vlak derhalve verweerder een ernstige schending heeft gemaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat thans verzoeker de opgave van het inkomstenjaar 2012 bijbrengt alsook een rekeningafschrift dd. 23/05/2013 waaruit blijkt dat verzoeker thans een (vast netto) maandinkomen (AOW) geniet ad ongeveer 750,00 €; (cfr. stuk 3 & 4) Dat dit reeds meer bedraagt dan het niveau van de sociale bijstand, zodat verzoeker voldoet aan de gestelde voorwaarden;

Dat anderzijds verweerder wel stelt dat rekening wordt gehouden met de persoonlijke situatie van de unieburger, doch dat uit de motivering blijkt dat dit slechts een loutere stijlformule betreft;

Aangezien verzoeker samenwoont met mevrouw A. E. zijnde zijn levenspartner, zodat alleszins dient te worden erkend dat verzoeker meer inkomsten geniet dan deze welke sociale bijstand toestaan; (cfr. stuk 5)

Dat daarenboven verzoeker kostendelend samenwoont, of zal samenwonen; Dat verzoeker ten dien einde eveneens verwijst naar de huurovereenkomst waartoe verzoeker zich samen met mevrouw E. heeft verbonden; (cfr. stuk 6)

Dat er geen betwisting bestaat omtrent de tweede voorwaarde van de verplichte ziektenkostenverzekering ;"

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het ogenblik van de aanvraag (18 december 2012) een "jaaropgave 2011" had voorgelegd, een bewijs van de ziektekostenverzekering en 6 facturen tussen 18 januari 2012 en 10 augustus 2012. Zoals in de motivering van de bestreden beslissing te lezen valt, geeft verweerder aan dat verzoeker werd uitgenodigd nog bijkomende recentere bewijzen voor te leggen, zoals een recente betalingsspecificatie van zijn pensioenuitkering, het bewijs van de legale uitoefening van zijn zelfstandige activiteiten in bijberoep en de effectieve betaling van zijn facturen. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoeker. De Raad stelt vast dat uit de gegevens van het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker gevolg heeft gegeven aan dit verzoek. Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, heeft verzoeker enkel gevraagd om zijn aanvraag te wijzigen naar de inkomsten van zijn Nederlandse vriendin. Evenwel blijkt niet dat verzoeker op dat ogenblik een tenlasteneming ten zijnen gunste heeft voorgelegd, noch enig bewijs van haar inkomsten.

Bijgevolg kon verweerder op het ogenblik van de bestreden beslissing enkel rekening houden met de voormelde stukken die waren voorgelegd op het ogenblik van de aanvraag.

Bij de beoordeling van deze stukken kan de Raad zich evenwel niet in de plaats stellen van verweerder, maar kan de Raad enkel nagaan of verweerder bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Waar de Raad verzoeker kan volgen dat uit de jaaropgave 2011 wel degelijk een nettobedrag kon worden afgeleid, moet weliswaar samen met verweerder worden vastgesteld dat dit bedrag niet actueel meer was op het ogenblik van de bestreden beslissing. Waar verzoeker aanvoert dat hij op het ogenblik van de aanvraag de meest recente documenten heeft voorgelegd, neemt dit niet weg dat op het ogenblik dat verweerder nadien vroeg om recentere stukken voor te leggen, verzoeker dit heeft nagelaten, evenals heeft nagelaten schriftelijk te verduidelijken waarom dit niet mogelijk was. De Raad merkt na controle van de data van opmaak eveneens op dat de jaaropgave 2012 werd opgemaakt op 12 juni 2013, hetgeen dateert van voor de bestreden beslissing van 18 juni 2013 zodat het ook in deze niet

sluitend is dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde dit ten nuttigen tijde aan verweerder over te maken. Tevens merkt de Raad op dat de opmerking van verzoeker dat de jaaropgave telkens wordt opgemaakt in het midden van het jaar zodat verweerder behoorde te weten dat hij nog geen jaaropgave van 2012 kon voorleggen, ook niet geheel correct is. Zo blijkt dat de jaaropgave 2011 werd opgemaakt in januari. Hoe dan ook had verzoeker de verweerder op de hoogte dienen te brengen van het feit dat hij geen recentere documenten in zijn bezit had omdat ze nog niet waren opgemaakt, temeer hij daartoe uitdrukkelijk werd uitgenodigd. Door niets te doen is verzoeker zelf in zijn zorgvuldigheidsplicht tekort geschoten.

Waar verzoeker thans bij het verzoekschrift nieuwe stukken aanbrengt waaruit blijkt dat hij beschikt over een hoger vast netto maandinkomen, dient de Raad erop te wijzen dat hij zich in het kader van zijn wettigheidscontrole bij de beoordeling van de bestreden beslissing moet plaatsen op het ogenblik waarop deze beslissing werd genomen (beoordeling *ex tunc*) en hij bijgevolg geen rekening kan houden met stukken die pas bij het verzoekschrift worden gevoegd. Er staat verzoeker niets in de weg om op basis van recente gegevens over diens pensioen en andere inkomsten een nieuwe aanvraag in te dienen.

Dezelfde redenering kan worden herhaald waar verzoeker bij het verzoekschrift een stuk voegt dat erop wijst dat hij samen met Mw. A.E. een huis huurt. Verzoeker meent dat verweerder niet met diens persoonlijke situatie heeft rekening gehouden omdat hij "kostendelend" samenwoont met Mw. A.E. Dit stuk aangaande de huur wordt echter niet alleen laattijdig voorgelegd, het bevat tevens geen aanwijzing van wie voor de kost van de huur instaat. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder wel rekening heeft gehouden met de Nederlandse partner waarmee hij samenleeft, maar er terecht op wijst dat nergens enig bewijs van haar inkomsten is voorgelegd.

De Raad komt dan ook tot de conclusie dat verweerder rekening heeft gehouden met alle gegevens van het dossier, deze correct heeft beoordeeld en in redelijkheid tot zijn beslissing is gekomen.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangenomen.

Het enige middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU